

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 7. 8. & 9. lib. 2. Machab. in quibus describitur crudele Martyrium septem fratrum unà cum Matre generose sublatum. Antiochus percussus à Deo, serò pœnitens &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 7. 8. & 9. lib. 2. Machab. in quibus describitur crudele Martyrium septem fratrum unâ cum Matre generosè sublatum. Antiochus percussus à Deo, serò penitens &c.

Considera: **I**Nsignem illam Doctrinam, quàm tertius Machabæorum N.429. fratrum, pro fide sua tam generosè morientibus, nobis omnibus præbet. Is quippe linguam proferre iussus, non tantùm eam lubens protulit; sed testante S. Scripturâ v. 10. cap. 7. manus constantè extendit. Per linguam Professionem Fidei per manus opera, fideli homine digna, intelligi incomperò est: ergo opera conjungenda sunt Verbis ò Christiane! eris aliàs Professor Fidei, sed mortuus: vocem habens electi Jacob, sed manus reprobi Esau; & hinc offerit Apostolus Jacobus 2. sicut corpus sine spiritu mortuum, ita & fides sine operibus mortua. Regius Propheta suam fidem testatus, postquam Psal. 115. cecinit: propter quod locutus sum, immediatè subnexuit: ego autem humiliatus sum nimis. & in eodem exclamavit: calicem salutaris accipiam. Ut sic demonstret facta conjuncta Verbis. Vix Christianâ fide fuerat imbutus Paulus, jam totus se labori accinxit: adèò, ut de se profiteretur 1. Corinth. 15. abundantius illis omnibus laboravi. S. Ambros. tom. 1. serm. de jejuniò Eliæ, fidem Petri nominat *clavem Cæli*: at quis nescit, clavem ea de causa haberi, ut illa manibùs tractetur, referendis applicanda seris! æternus animæ Sponsus, suæ Sponsæ conjungendus, non est auditus dicere: *ducam te, tu eris uxor mea &c.* sed: *desponsabo te mihi in fide Osee 2.* constat autem: Sponsalia celebrari annulò connubiali, digito Sponsæ insertò: ut sciat: quòd opera per digitos indicata, copulanda sint fidei. Patriarcha Jacob è domo paterna profugus: ut diuturno ab itinere fatigatus se tandem somno dedit, vidit sibi obijci Paradisum cœlestem, descendantibus per scalam Angelis: & è somno evigilans tremulâ voce dixit Genes. 28. *quàm terribilis est locus iste!* e-contra luctatus cum Angelo luctâ sanè gravissimâ hilaris atque serenus excusòne omnî terrore dixit: *nunc salva facta est anima mea.* Dic fodes? cur hisce Verbis non potius in prima visione usus est, quando omnis lætitiæ sedem, Cœlum videlicet, apertum vidit? occurrit

Eccc

rit

rit dubiae quaestioni Josephus Mans. responsò ad nostrum propositum perquam accommodò, dicens discursu 8. de Fide: apertus dum fuerat Paradisus Ipse dormiebat; ex quo probè intellexerat; quòd ad superna Cœlorum habitacula nullus ingrediatur, qui complicatis in sinum manibùs torpet, & non operatur; sive qui non cum hoste certat, & vincit, Siquidem non coronatur, nisi qui legitime certaverit. Hinc est: quòd dormiens Cœlum apertum cernens expaverit; at verò quando totà nocte cum Angelo luctatus Victor evasit, Cœli tamen Benedictionem accepit, licet in tibia læsus; & liberè atque audacter exclamare potuit: *nunc salva facta est anima mea.*

Hæc quoad substantiam præfatus Auctor, observans pariter: Patriarcham istum morti proximum collegisse pedes super lectulum, quæ collectio Mysteriò non careat, dum per pedes opera intelligantur; adeoque Jacobum (qui videns interpretatur) moriturum fidei conjunxisse opera, per vitam exercita, & his duobus innixum, iter æternitatis securè ingressum esse. Taliter se gessit fortissima illa mulier, septem filiorum Mater, quæ illos docuit: non tantum veram Religionem Verbis, sed & factis profiteri, Leges patrias non solum exactissimè observandò, sed etiam pro iis strenuè moriendò. Judæ Machabæo teste S. Scripturâ hinc c. 8. v. 6. pariter non suffecerat: Sacratissimam legem solâ fide colere; sed ut eandem factis publicis profiteretur, castella hostium improvisò incendiò concremavit, nolens reconciliari illis v. 16. sed residuum agmen in prælium erexit dicens: *ante oculos habentes contumeliam, quæ loco Sancto ab his injustè illata est.* Antiochus econtra, horridis doloribus corporis ad extrema vitæ pessime deductus; etsi ad agnitionem vindicis Dei venerit, exclamans v. 12. capitis cit. *justum est subditum esse Deo.* Miserabili tamen morte periit v. 29. causam hujus afferente S. Scripturâ, quando v. 14. eum Jerosolymam properasse, ut civitatem ad solum dirueret, & sepulchrum congestorum faceret. Sicquè Deum quem ore professus est, factis negavit.

Doctri-